

[Prieme.]

at det fra min Side er uberettiget at anmode om Tilladelse til disse Raavarer. Det, der sker, og det, jeg anker over, er, at man opklækker nye Industrier paa Bekostning af ældre Industrier, og at Tildelingen af Færdigvarer og Raavarer blandes mellem hinanden. Det er et Forhold, der paa sin Vis skaber nye Virksomheder, men som paa den anden Side ogsaa skaber Arbejdsløshed inden for ældre bestaaende Virksomheder.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Maa jeg først sige til den højtærede Statsminister angaaende hans Udtalelser om Skattepolitikken gennem de sidste 6—7 Aar, at naar man tager Statens Budgetter fra Aaret 1931—32 til Aaret 1936—37, altsaa i alt 6 Aar, og man ser paa den forøgede Beskatning under følgende Beskatningsarter: direkte Skatter, Selskabs- og Formueskat, Told- og Forbrugsafgifter, Arveafgift, Børsskat og Afgift paa Væddeløb, saa vil man for disse 6 Aars Vedkommende komme op paa en forøget Beskatning paa cirka det Beløb, der er nævnt under Valgkampen.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Statsminister og den højtærede Socialminister, at jeg har ikke i mine Bemærkninger om Arbejdsløsheden *hoveret*, hverken over Arbejdsløshedstallet, endnu mindre over for den Del af den danske Befolkning, der er ramt af Arbejdsløsheden, men heller ikke over for den Regering, der nu gennem 6 Aar har bekæmpet Arbejdsløsheden og ikke har naaet et bedre Resultat heraf, end at Tilstanden er betydelig ringere paa dette Omraade i det danske Samfund, end den var, da dette Ministerium overtog Regeringens Førelse.

Jeg sagde i Gaar — og dette er en Bemærkning til den højtærede Socialminister —, at naar man tog Opgørelsen for 1935 og sammenlignede den med det forholdsviis gunstige Aar 1934, saa viste denne Opgørelse for 1935 i September og fremefter stigende Tendens for en Række Fags Vedkommende. Dette er rigtigt. Jeg sagde endvidere i Gaar, at en Række af de maanedlige Opgørelser for indeværende Aar, hvor der ikke foreligger andet end maanedlige Opgørelser, ogsaa viser for enkelte Fag, sagde jeg, ogsaa for store Fag, noget stigende Tendens. Dette er ogsaa rigtigt. Jeg sagde endvidere, at der inden for en Række Fag, hvor Arbejdsløsheden var

dalet betydeligt ogsaa i de sidste Aar, stadig var en høj Arbejdsløshedsprocent. Dette er ogsaa rigtigt.

Derfor spurgte jeg Socialdemokratiets ærede Ordfører, om det var Resultatet af hans Udtalelser, at naar man nu tog Sigte paa Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden i Landdistrikterne, har man slaaet sig til Taals med den nuværende Tilstand med Hensyn til Beskæftigelsesproblemet i Byerne, med den dér eksisterende Arbejdsløshed.

Hvad stigende Arbejdsløshed i den kommende Tid angaar, behøver vi vel ikke at have andet Bevis i Øjeblikket end det ugentlige Arbejdsløshedstal for at være fuldkommen klar over, at de kommende Maaneder vil betyde en stigende Arbejdsløshedsprocent.

Forholdet er da det i dette Hovedspørgsmaal i dansk Politik, dette Spørgsmaal, som var den nu siddende Regerings Hovedangrebsvaaben mod Venstre og mod Venstres Politik, at man i de Aar naaede ned til et Arbejdsløshedstal saa lille, at det nuværende Ministerium ikke i disse 6 Aar har oplevet Mage. Og just paa Baggrund af dette Forhold er det, at jeg har stillet disse Kendsgerninger frem og spurgt, om Regeringen har andre Midler end de hidtil foreslaaede til at hidføre et andet Resultat.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Finansminister gav nu Udtryk for, at han ikke mente noget alvorligt med den Trusel, han fremsatte over for mig sidst; det, der skulde rettes Bebrejdelser mod mig for, var, at jeg ikke skulde ville respektere, hvad Ret er. Nu ligger denne Sag jo saaledes, at vedkommende Skatteyder har været for Domstolene, Landoverskatteraadet havde krævet ham idømt Efterbetaling for Indkomst- og Formueskat, men man kunde ikke faa Domstolene til at dømme ham til Efterbetaling af Indkomstskat. Derefter tog man selv. Jeg mener, at dette er Selvtægt, og det er det, jeg vender mig mod.

Dette Forhold bliver ikke mindre graverende, naar man er klar over, at det drejer sig om en rent skønsmæssig Ansættelse. Jeg skal nævne, at man i Aaret 1919—20 har ansat vedkommende Gaardejers Indkomst til 23 000 Kr. trods det, at den gennemsnitlige Indkomst for danske Gaardejere var 4 400 Kr. Det efterfølgende Aar har man skønsmæssigt ansat vedkommende